

ഒരു യഥാർത്ഥ ദൈവദാസന്റെ ഏഴു വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ-

സാക് പുനൻ

WFTW 27 December 2009

www.jeevamozhikal.org

മലാഖിപ്രവാചനം രണ്ടാമദ്ധ്യായം ഒന്നു മുതൽ മൂന്നു വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ പുരോഹിതന്മാർക്കുള്ള മലാഖിപ്രവാചകന്റെ സന്ദേശമാണുള്ളത്. ഇങ്ങനെയാണവിടെ പറയുന്നത്: “ഞാൻ സംസാരിക്കാൻ പോകുന്നത് ജനത്തോടല്ല; ഞാൻ സംസാരിക്കാൻ പോകുന്നത് വേദിയിലിരിക്കുന്ന നേതാക്കന്മാരോടാണ്.” ദൈവം പറയുന്നു “ഇത് ഹൃദയത്തിലേക്കെടുക്കുക. എന്റെ നാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുക, ഇല്ലെങ്കിൽ ഭയങ്കരമായ ശാപം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ അയയ്ക്കും; നിങ്ങൾക്കുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെയും ഞാൻ ശപിക്കും. നിങ്ങൾ എന്റെ മുന്നറിയിപ്പുകൾ ഗൗരവമായിട്ടെടുക്കാതിരുന്നത് ഇപ്പോൾത്തന്നെ നിങ്ങളെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സന്തതികളെ ഞാൻ ശാസിക്കും. നിങ്ങളുടെ മുഖത്തു ചാണകം വിതറും.”

ഈ പ്രവാചകന്മാർ മൃദുഭാഷികൾ ആയിരുന്നില്ല. അവർ അലങ്കരിച്ച പ്രസംഗപീഠത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ജനത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രം പറയുന്ന നല്ല പ്രസംഗകരും ആയിരുന്നില്ല. അവർ കടുത്ത വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചു. “നിങ്ങളുടെ മുഖത്തു ചാണകം വിതറും” എന്നൊരു പ്രസംഗകൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ എന്തായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണം? യിസ്രായേലിൽ അന്നു കാര്യങ്ങൾ വളരെ മോശമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രവാചകൻ അത്ര കഠിനമായി സംസാരിച്ചത്. വ്യക്തിപരമായ സംഭാഷണങ്ങളിൽ സൗമ്യതയും ദയയും കാണിക്കുന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ ദൈവവചനം സംസാരിക്കാൻ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ സിംഹമായിരിക്കണം. പ്രസംഗപീഠത്തിൽ ഒരു സിംഹവും അതിനു പുറത്ത് ഒരു കുഞ്ഞാടുമായിരിക്കണം നിങ്ങൾ. യേശു അങ്ങനെയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ എല്ലാ പ്രസംഗകരും അങ്ങനെയാകണമെന്നാണ് എന്റെ ശുപാർശ. മലാഖിപ്രവാചകൻ തുടർന്നു പറഞ്ഞു: “ഈ മുന്നറിയിപ്പു നിങ്ങൾക്കു തരുവാൻ ദൈവത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവനാണ് ഞാൻ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും.”

മലാഖി 2:5,6 വാക്യങ്ങളിൽ പ്രവാചകൻ തന്റെ കാലഘട്ടത്തിലുള്ള ലേവ്യരെ പഴയ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ലേവ്യരുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുകയാണ്. ആദ്യകാലഅപ്പൊസ്തലന്മാർ കർത്താവിനെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി എല്ലാം വിട്ടുകളഞ്ഞത് എങ്ങനെയെന്നു ഇന്നു ദൈവം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ‘അവരുമായി നമ്മെ താരതമ്യം ചെയ്യുക’ എന്നാണ് അവിടുന്ന് നമ്മോടു പറയുന്നത്. കർത്താവു പറയുന്നു “ലേവ്യരുമായുള്ള എന്റെ ഉടമ്പടിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം ജീവനും സമാധാനവും കൊണ്ടുവരിക എന്നതായിരുന്നു. അതു ഞാൻ അവർക്കു കൊടുത്തിട്ട് എന്നോടുള്ള ഭയഭക്തി ആവശ്യപ്പെടുകയും അവർ വളരെ ഭയഭക്തി എന്നോടു കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.” 5,6 വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന ആദ്യകാലലേവ്യർക്കുണ്ടായിരുന്ന 7 പ്രത്യേക സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇന്നുള്ള യഥാർത്ഥ ദൈവദാസന്മാരുടെയെല്ലാം സ്വഭാവമാകേണ്ടതാണ് ആ കാര്യങ്ങൾ.

1. **അവർ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു:** ദൈവത്തോടുള്ള ഭയഭക്തി ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭമാണ്.
2. **ദൈവനാമം സംബന്ധിച്ച് അവർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു:** നമ്മുടെ കർത്താവ് ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പഠിപ്പിച്ചു: ‘അങ്ങയുടെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ’. യേശുവിന്റെ നാമം ഈ ലോകത്ത് ഏറ്റവും മഹത്വപ്പെടുകയും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും വേണം എന്നൊരു വലിയ ആഗ്രഹം നമുക്കുണ്ടാകണം.
3. **അവർ ദൈവികസത്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി പ്രസംഗിച്ചു:** പല പ്രസംഗകരും ദൈവത്തിന്റെ ആലോചന പൂർണ്ണമായും പ്രസംഗിക്കുന്നില്ല. കാരണം അത് അവരുടെ ജനസമ്മതി കുറയ്ക്കും എന്ന് അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ ഒത്തുതീർപ്പുകാരാകുന്നു. ഒരിക്കൽ എന്നെ ഒരു സ്ഥലത്തു പരസ്യയോഗത്തിനായി ക്ഷണിച്ചു. അവിടെ ചില ആളുകളെ പ്രയാസപ്പെടുത്തും എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ജലസ്നാനത്തെക്കുറിച്ചൊന്നും സംസാരിക്കരുതെന്നു അതിന്റെ സംഘാടകർ യോഗത്തിനു ഒരാഴ്ച മുമ്പേ കത്തിലൂടെ എന്നോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മറ്റൊരു പ്രസംഗകനെ അമ്പഷ്ടിക്കുക എന്നവർക്കു മറുപടിയും നൽകി. ഞാൻ എന്തു പ്രസംഗിക്കണം എന്നു പ്രസംഗിക്കരുത് എന്നൊക്കെ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ക്ഷണങ്ങൾ ഞാൻ നിരസിക്കും. ഒരു ദൈവദാസൻ എന്ന നിലയ്ക്കു കർത്താവ് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നൽകുന്നതാണ് ഞാൻ പ്രസംഗിക്കേണ്ടത്.
4. **അവർ പാപത്തെ വെറുത്തു:** അവർ ഭോഷ്ക്കു പറയുകയോ ചതിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അവർ ഹൃദയത്തിൽ പാപത്തെ വെറുത്തു.
5. **അവർ ദൈവത്തോടു കൂടെ നടന്നു:** ദൈവത്തോടുകൂടെ ദിവസവും നടന്നുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ജീവിതം സുരക്ഷിതമാക്കി.
6. **അവർ സത്യസന്ധതയോടെ ജീവിച്ചു:** അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും പണം കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴും മറ്റുള്ളവരോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിലുമെല്ലാം അവർ ഒരു വക്രതയുമില്ലാതെ നേരോടെ ജീവിച്ചു.
7. **അവർ പലരേയും പാപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു:**

ഒരു യഥാർത്ഥപ്രവാചകൻ എങ്ങനെ ആയിരിക്കണമെന്നു മേൽപ്പറഞ്ഞ (5,6) വാക്യങ്ങളിൽ മനോഹരമായി വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

പുരോഹിതൻ യഹോവയുടെ ദൂതൻ ആകയാൽ അവൻ തന്റെ അധരങ്ങളിൽ പരിജ്ഞാനം സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കണം. അവന്റെ വായിൽനിന്നു ജനം പ്രബോധനം നേടണം(മലാ.2:7). നാം ആദ്യം ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അവിടുത്തെ വചനം സ്വീകരിക്കണം. പിന്നീട് വേണം ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ആ വചനം നൽകുവാൻ. ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്റെ വായിൽ ദൈവവചനം ഉണ്ടാകണം. എന്നാൽ ആ ലേവ്യർ ഇന്നുള്ള പലരേയും പോലെ ദൈവത്തിന്റെ വഴിവിട്ട ദൈവത്തിന്റെ ഉടമ്പടിയെ മലിനമാക്കി. തങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വഴി ദൈവജനത്തിന് ഇടർച്ചയ്ക്കു കാരണമാകുകയും ചെയ്തു.